

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Плевен, 23.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ СП. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно
наказателно дело № 20214430202244 по описа за 2021 година

и на основание данните по делото и закона, за да се произнесе взе предвид
следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО е по реда на чл. 59 ал. I от ЗАНН.

Постъпила е жалба от страна на ****, с ЕГН: ***** от *** чрез
адв. П.Д. от АК – гр. Враца против наказателно постановление № 21-0938-
003229 от 30.08.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на
основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и чл. 183, ал. 4, т. 7,
пр. 1 от ЗДвП е наложил на ****, глоба в размер на 100 лв. и лишаване от
право да управлява МПС за срок от 3 месеца за извършено нарушение по чл.
103 от ЗДвП и глоба в размер на 50 лв. за извършено нарушение по чл. 137А,
ал. 1 от ЗДвП и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са отнети общо 6
контролни точки.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично
и с адв. П.Д., като не ангажира допълнителни писмени и гласни
доказателства, в подкрепа на изложеното в жалбата си.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН- **ДОПУСТИМА** е!

Разгледана по същество се явява **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 21-0938-003229 от 30.08.2021 г. е издадено от *** Сектор „ПП“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение Серия GA № 480976, от който е видно, че на 20.08.2021 г. в 08:45 часа в *** до МОЛ Панорама с посока на движение към улица „***“, управлява лек автомобил „***“, с рег. № *** и извършва следните нарушения:

1. Не спира на подаден сигнал със стоп палка по образец Ц8 на униформен служител, последван със служебен автомобил и спрял със звуков и светлинен сигнал на площад *** до сградата на НОИ - нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

2. Управлява без поставен обезопасителен колан по време на движение, с който е оборудван автомобила – нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН !!!

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на

административно наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия. Кой са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления.

Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител В. В. КР. и в същия е отразено, че заема длъжността младши автоконтрольор към сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка.

От показанията на актосъставителят и свидетелят по акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил посочените в АУАН-а и НП-то разпоредби.

Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите В. В. КР. и ИВ. В. С., които са очевидци на нарушенията, възприели са движението на автомобила, управляван от жалбоподателят, и събитията около извършване на нарушенията.

Няма данни по делото, които да създават съмнения относно тяхната обективност и безпристрастност или да сочат на наличието на мотив да

набедят санкционираният в нарушение, което не е извършил.

В АУАН нарушението е описано конкретно, ясно и последователно, и изяснява в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от двамата свидетели поведение на жалбоподателя.

Съдът намира, че в хода на съдебното следствие по безспорен начин се установи, че с деянието си жалбоподателя виновно, при форма на вината пряк умисъл е осъществил състава на административни нарушения.

Следва да се отбележи, че шофьорът на лекия автомобил, при връчването на АУАН-а, е оспорил така установената фактическа обстановка, като в графа възражения е посочил единствено и само „има възражения“ без да изложи доводи в тази насока.

Видно от АУАН-а, жалбоподателят е отказал да подпише акта.

Свидетел на отказа е полицейският служител В. КР. Л..

Съдът намира за категорично доказано нарушението по чл.103 от ЗДвП, а именно, че жалбоподателят **** е управлявал процесния лек автомобил марка „****“, с рег. № *** на 20.08.2021 г. в 08:45 часа, като не е съобразил своето поведение със законовите норми, неизпълнявайки указанията на представителите на службата за контрол на движението по пътищата.

Посочената разпоредаба вменява задължението към субектите по § 6, т. 28 от ДР към ЗДП при подаден сигнал за спиране от контролните органи да спрат плавно в най - дясната част на платното за движение или на посочено от представителя на службата за контрол място и да изпълняват неговите указания.

В конкретния случай жалбоподателят като участник в движението не е изпълнил посоченото задължение.

По този начин той е осъществил състава на нарушението по чл. 103 от ЗДвП, който гласи, че при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Нарушението е осъществено от обективна и субективна страна, като определената от актосъставителя и наказващия орган квалификация е

правилна и законосъобразна.

Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДвП установените в акта за административно нарушение фактически констатации, в рамките на производството по налагане на административно наказание, се считат за верни до доказване на противното.

В случая обстоятелствата по съставения акт за административно нарушение се потвърдиха по делото.

В хода на съдебното производство се установи по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства, че с действията си жалбоподателят е нарушил виновно разпоредбата на чл. 103 ЗДвП.

Разпоредбата на **чл. 175. (1)** (Изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) гласи, че - Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за **срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач** , който:

1.(изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места;

2.(изм. - ДВ, бр. 43 от 2002 г.) е поставил или използва устройство за подаване на светлинен или звуков сигнал, предвиден за автомобил със специален режим на движение, без да има това право;

3.откаже да предаде документите си на органите за контрол или по какъвто и да е начин осуети извършването на проверка от органите за контрол;

4.откаже да изпълни нареждане на органите за контрол и регулиране на движението;

Административно-наказващият орган не е изложил мотиви, защо е определил наложените за процесното нарушение наказания в размер, по-висок от минимално предвидения, поради което съдът счита, че наказанията следва да бъдат намалени до предвидения в закона минимален размер - **глоба в размер на 50 /петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец.**

По т.2 – относно извършеното нарушение по чл. 137А, ал. 1 от

ЗДвП.

Събраните по делото доказателства недвусмислено налагат извода за осъществено нарушение от страна на жалбоподателя.

Разпитаните по делото свидетели са категорични относно обстоятелството, че докато е управлявал автомобила си, жалбоподателят не е бил с поставен обезопасителен колан.

Свидетелите са категорични относно начина на възприемане на извършеното от жалбоподателя нарушение, последвалото спиране на управляваният от жалбоподателя лек автомобил и извършената проверка.

Липсват каквито и да било доказателства опровергаващи извода за извършено от страна на жалбоподателя нарушение.

Съгласно чл.137А, ал.1 от ЗДвП водачите и пътниците в моторни превозни средства от категориите М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.

С оглед изложеното и предвид установените факти по делото, съдът приема, че в случая от обективна страна жалбоподателят е нарушил задължението си, вменено с разпоредбата на чл.137А, ал.1 от ЗДвП.

Не са налице основанията за приложението на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с деянията от този вид.

В случая правилно е определен размера на глобата от наказващия орган на основание чл.183, ал.4, т.7, предл. 1 от ЗДвП.

В конкретния случай наложената глоба е в размер, фиксиран от законодателя, и не може да бъде намалявана съгласно забраната на чл.27, ал.5 от ЗАНН.

Правилно и законосъобразно за извършеното нарушение по чл.137А, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателя са отнети 6 контролни точки съгласно Наредба Из – 2539 от 17.12.2012г.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 21-0938-003229 от 30.08.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР – Плевен, **както следва:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 21-0938-003229 от 30.08.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР – Плевен, в частта, с която за нарушение на чл.103 от ЗДвП на ****, с ЕГН: ***** от *** са наложени на осн. чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП административни наказания *глоба в размер на 100 /сто/ лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 /три/ месеца*, като **НАМАЛЯВА** размера на наказанието глоба на **50 /петдесет/ лв.**, а размера на лишаването от право да управлява МПС на **1 /един/ месец**.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-0938-003229 от 30.08.2021 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. 1 от ЗДвП е наложил на ****, с ЕГН: ***** от *** глоба в размер на 50 лв. и на основание Наредба № Из-2539 на МВР се отнемат общо 6 контролни точки, за извършено нарушение по чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок, от получаване на съобщението от страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____